ÉJFÉLI SZENTMISE

GYÜLEKEZŐ ÉNEK I. *Martyrológium a ferences hagyományból*

A karácsonyi éjféli szentmise előtt a ferences liturgikus hagyomány a római rítustól részben eltérő gyakorlatot őrzött meg. A XIX. századtól kezdve ilyenkor az „In principio...” *kezdetű szöveget énekelték a* Martyrologiumból*, vagyis abból a könyvből, amely az Egyház szentjei liturgikus megemlékezése rendjét tartalmazza. A Martyrológium karácsonyi szakaszában egy különleges, ünnepélyes visszatekintés kapott helyet, amely Jézus Krisztusnak, a második isteni személynek test szerinti születését hirdeti meg. A szöveg nagy ívű időbeli visszaszámlálást végez: a teremtéstől és az üdvtörténet jelentős eseményeitől indulva vezeti el a hallgatót a Születés misztériumához. Ez a bibliai ihletésű visszaemlékezés a XIX. század történetkritikai szemléletére válasz. A kor egyházi gondolkodása egy olyan paraliturgikus szövegformában fogalmazta újra a megtestesülés történelmi és kozmikus jelentőségét, amely a földtörténet és az üdvtörténet nagy eseményeit egyetlen kinyilatkoztatástörténeti ívben mutatja be. A szöveg liturgikus visszafogottsággal, ugyanakkor kozmikus és drámai távlatban szemlélteti az megtestesülés isteni előkészítésének munkáját. A hallgató előtt feltárul az a hosszú isteni pedagógia, amely a teremtéstől kezdve a próféták korán át elvezeti az emberiséget ahhoz a pillanathoz, amikor az örök Ige testté lesz, és megszületik a világba.*

Solo maiestoso
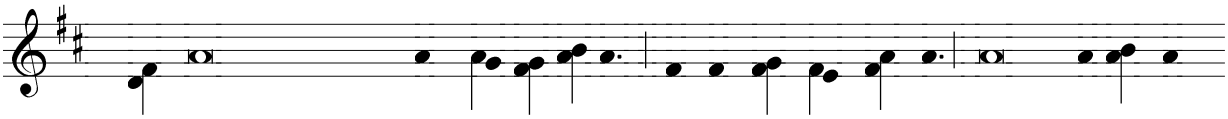
1. *A* világmindenség ter*e*mt*é*-s*é*-től, a-mi-d*ő*n k*e*zd*e*tben Isten meg*a*lkot-

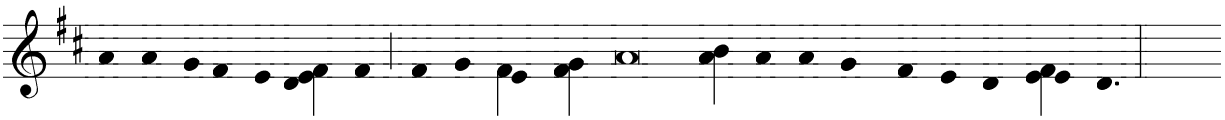

ta az eget és f*ö*l-det, egye-d*ü*l *a* Végte-l*e*ntől tudott sokezer *é*v- vel.
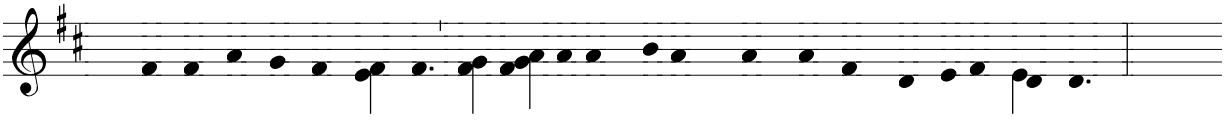
2. A víz-özöntől p*e*-dig *a* k*é*tezer-kilencszáz-ötven-hetedik *é*v-ben.

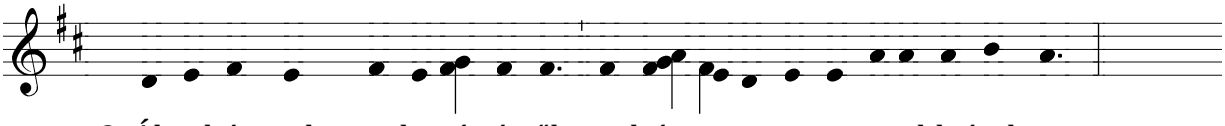

3. Ábrahámnak szü-le-t*é*-sé-től a k*é*t-*e*-zer-tizen-ötödik év-ben.

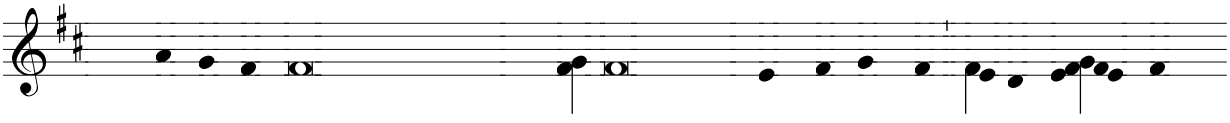

4. Mózestől és Izrael népének k*i*-jövetelétől Egyiptomból *a*z e- z*e*r - öt-
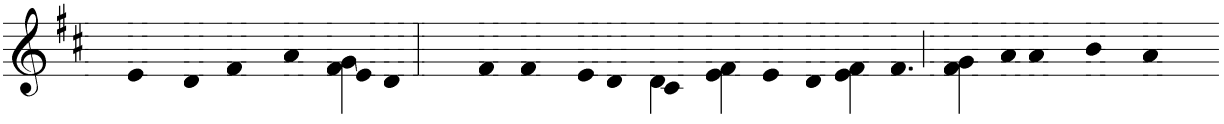
száz-ti-ze-dik *é*v-ben. 5. Dávid király*á* f*ö*l-kené-s*é*-től *a*z ezer-harminc-
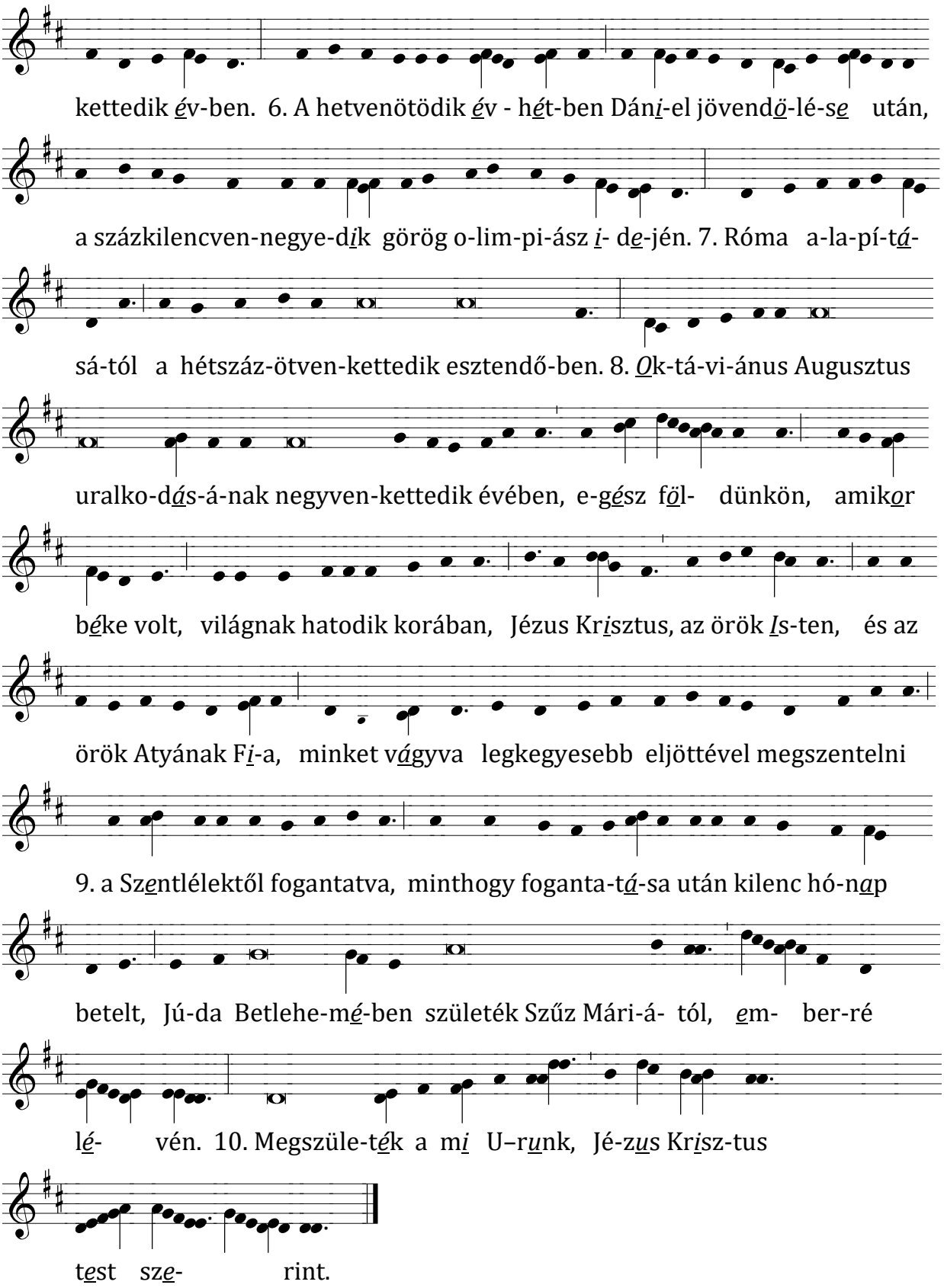
kettedik év-ben. 6. A hetvenötödik év - hét-ben Dániel jövendölése után,
a százkilencven-negye-dik görög o-lim-pi-ász i- de-jén. 7. Róma a-la-pí-tá-
sá-tól a hétszáz-ötven-kettedik esztendő-ben. 8. Ok-tá-vi-ánus Augusztus
uralko-dás-á-nak negyven-kettedik évében, e-gész föl- dünkön, amikor
béke volt, világnak hatodik korában, Jézus Krisztus, az örök Is-ten, és az
örök Atyának Fi-a, minket vágyva legkegyesebb eljöttével megszentelni
9. a Szentlélektől fogantatva, minthogy foganta-tá-sa után kilenc hó-nap
betelt, Jú-da Betlehe-mé-ben született Szűz Mári-á- tól, em- ber-ré
lé- vén. 10. Megszüle-ték a mi U–run-k, Jé-zus Kri-sz-tus
test sze- rint.

GYÜLEKEZŐ ÉNEK II. – Jöjjetek, ó, hívek

Világszerte elterjedt latin karácsonyi cantio magyar nyelvű változata. Strófikus felépítése és költői szerkezete a himnikus énekek hagyományához kapcsolja. A karácsony éjféli szentmiséjének előkészületi vagy bevonulási énekeként számos helyen ma is használatos. Helyi hagyomány szerint e közben történik a betlehemi jászol ünnepélyes megközelítése és a Kisded Jézus szobrának elhelyezése.

A versszakok olykor a latin zenei ligatúrát követik, ezért külön figyelmet kell szentelni az előénekesek részéről, hogy az egyes versszakok szövegei hajlékonyan illeszkedjenek a dallam ívére, adott esetben az itt látható kotta egyes ritmusait átcsoportosítva a magánhangzók szám a és a strófaszerkezet egységesítésére. Az aláhúzások és a dőlt kiemelés a hajlítás pontját jelzik
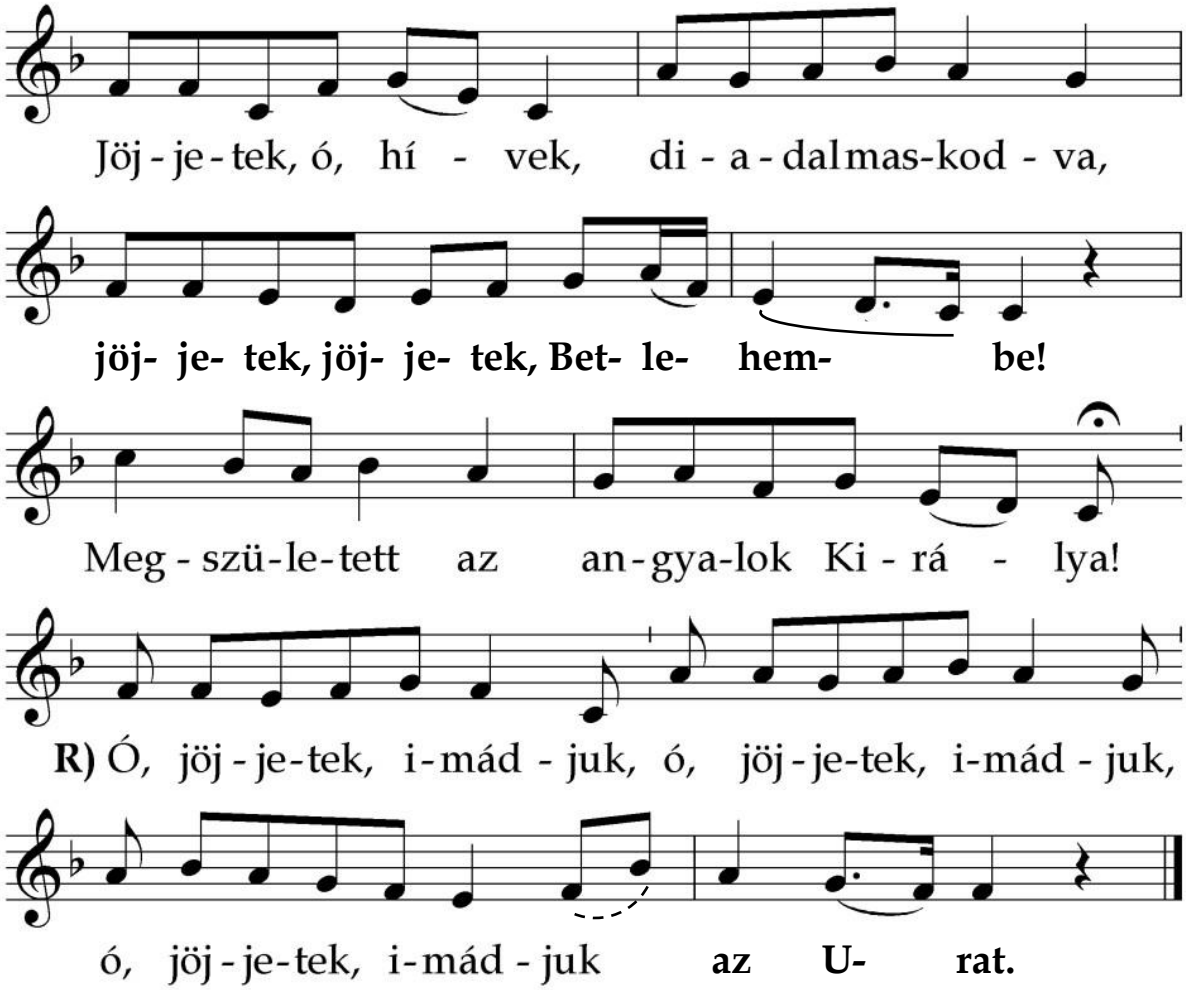
(2) Istenből ***I***stent, sugárból sugarat - hord<u>o</u>z m<u>é</u>hében egy l<u>e</u>ány: - ig<u>a</u>z Istent ki fogant, de n<u>e</u>m lett. *R.* Ó jöjjetek imádjuk...

(3) Nyájukat elh<u>a</u>gyva, a szerény bölcsőhöz - hívásra igyekezn<u>e</u>k pászt<u>o</u>rok. - Mi is ünnepi lép<u>é</u>ssel si<u>e</u>ssünk!
R. Ó jöjjetek imádjuk...

(4) Csillagjáró bölcsek a Krisztust imádva – hoznak tömjént, mirhát és aranyat. - Mi a Gyermeknek szíveinket adjuk!
R. Ó jöjjetek imádjuk...

(5) Az örök Atyának örök fényességét - húsba öltözve fogjuk látni most, - a Gyermekistent pólyába takarva.
R. Ó jöjjetek imádjuk...

(6) Ki értünk szegény lett s széna között alszik, - melengesse a jámbor ölelés: - ki ne szeretné, aki szeret minket?
R. Ó jöjjetek imádjuk...

(7) Most himnuszokat kara angyaloknak - daloljon, egeknek udvara: „Dicsőség Istennek az égben!"
R. Ó jöjjetek imádjuk...

(8) S ki e mai szent napon megszülettél, - kis Jézus, glória néked, - örök Atyádnak hússá-lett Igéje! Óh jöjjetek, imádjuk, óh jöjjetek, imádjuk, óh jöjjetek, imádjuk az Urat!

INTROITUS I. – Az Úr mondán ékem

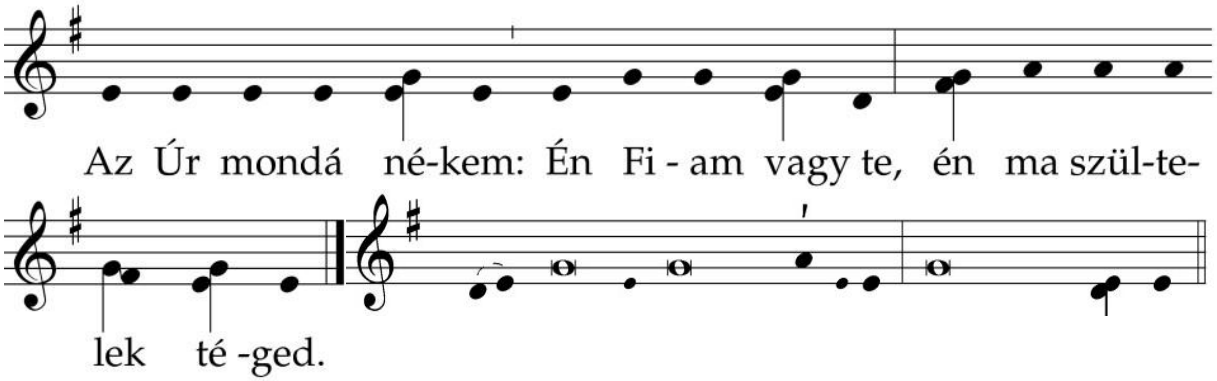

(1) Fölkeltek a föld királya/i † és a fejedelmek szövetségre /léptek * az Úr ellen és az ő Fölkentje /ellen. (2) "Kérjed tő/lem, † és neked adom örökségül a /népeket, * és birodalmadul minden határát a /földnek." *ANT.* Dicsőség az Atyának és /Fiúnak * és Szentlélek Is/tennek. Miképpen kezdetben vala, most és /mindenkor * és mindörökkön örökké, /ámen! *ANT.*

INTROITUS I. / A – Dominus dixit

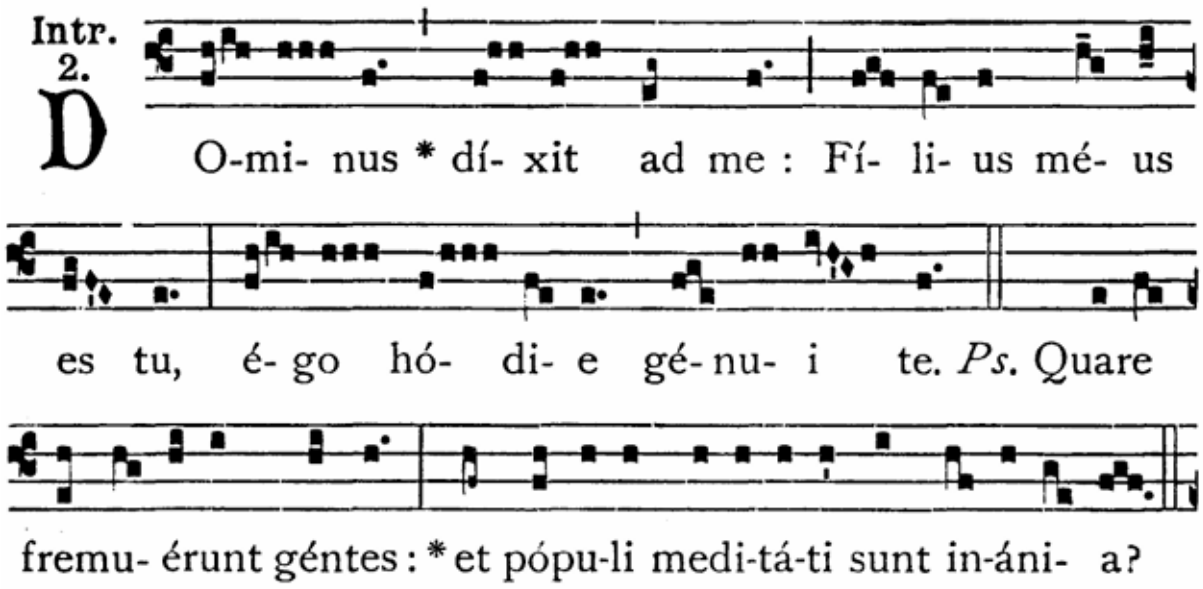

KYRIE – Született világ Megváltója
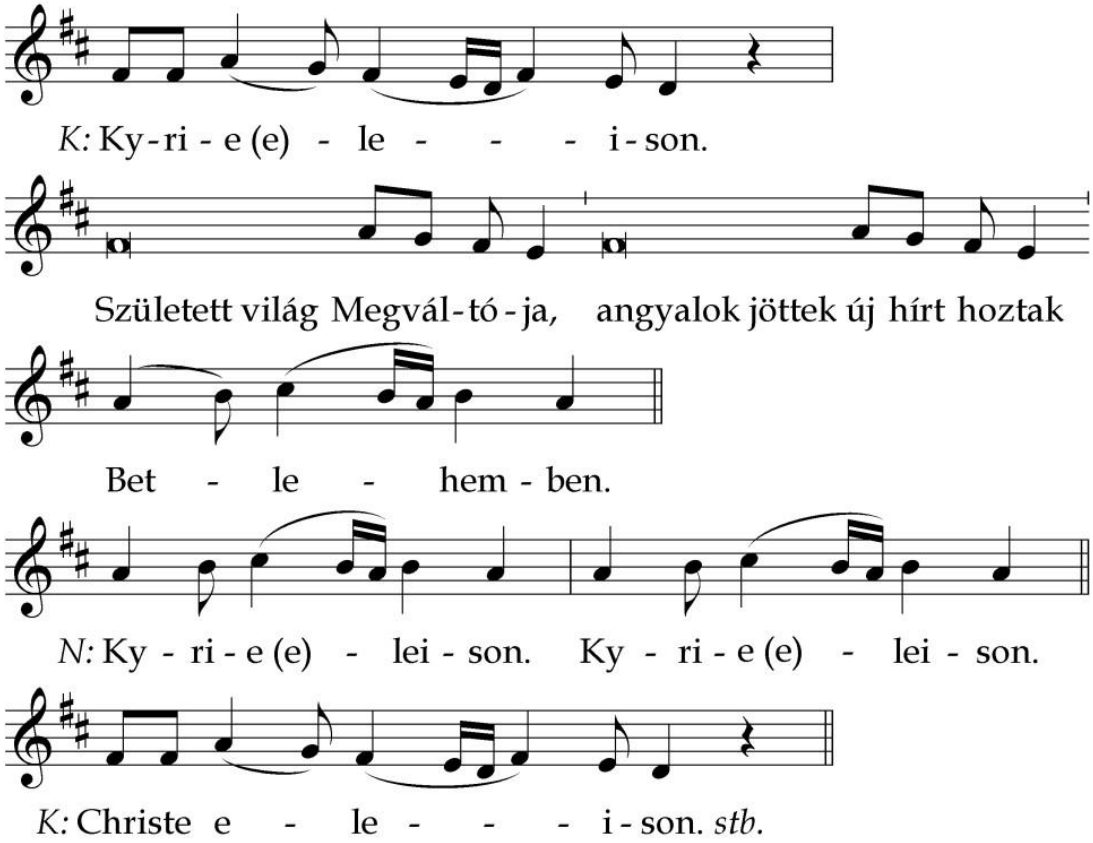
(2) Christe eleison. - Örök Atyának / szent Igéje, - íme hallgat, / most nem szólhat - Betlehemben. *R.* **Christe eleison, Christe eleison!** (3) Kyrie eleison. - Üdvösségünknek / kútforrása - emberré lett s / világra jött - Betlehemben. *R.* **Kyrie eleison, Kyrie eleison!**

GLORIA
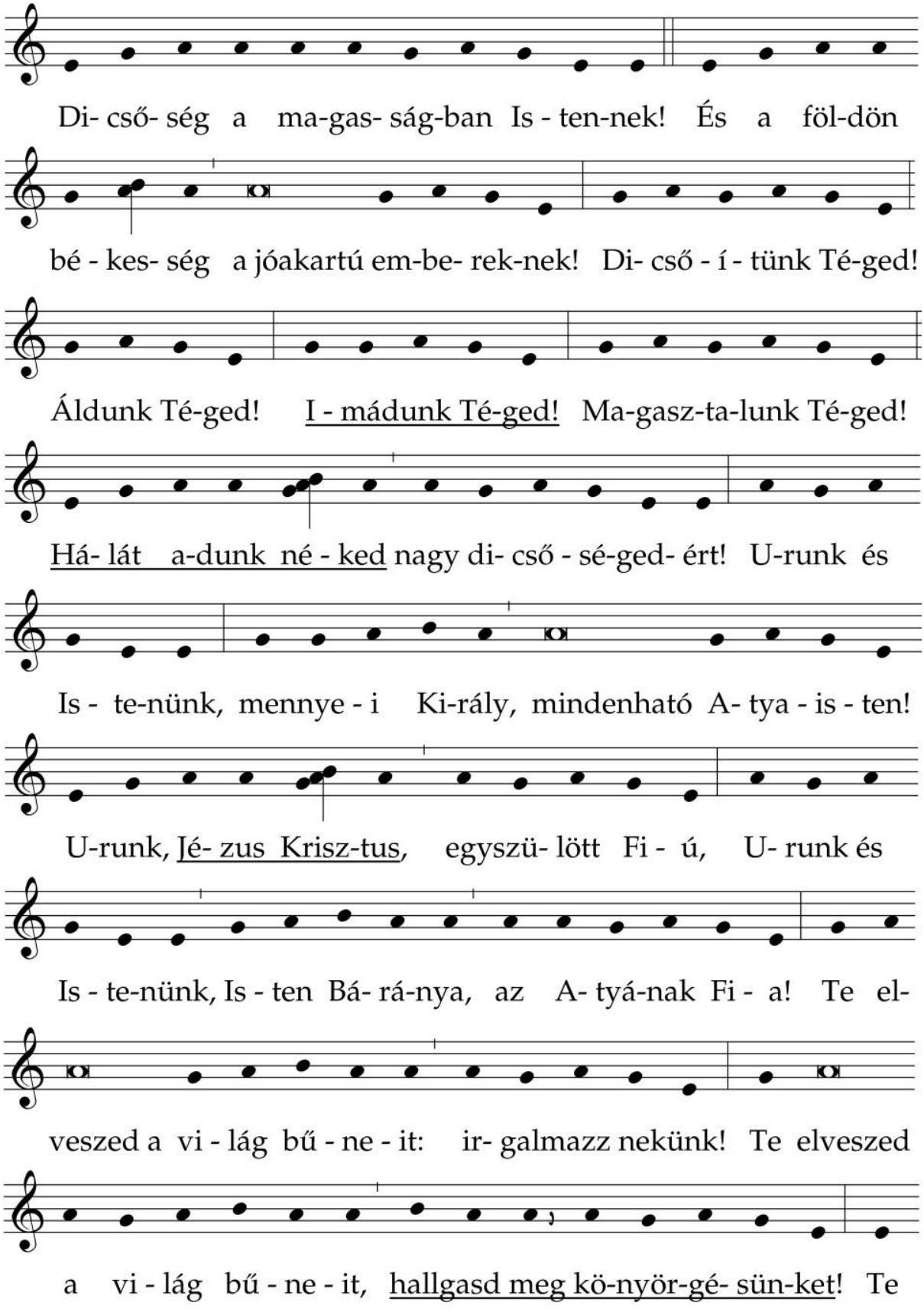
Di- cső- ség a ma-gas- ság-ban Is - ten-nek! És a föl-dön
bé - kes- ség a jóakartú em-be- rek-nek! Di- cső - í - tünk Té-ged!
Áldunk Té-ged! I - mádunk Té-ged! Ma-gasz-ta-lunk Té-ged!
Há- lát a-dunk né - ked nagy di- cső - sé-ged- ért! U-runk és
Is - te-nünk, mennye - i Ki-rály, mindenható A- tya - is - ten!
U-runk, Jé- zus Krisz-tus, egyszü- lött Fi - ú, U- runk és
Is - te-nünk, Is - ten Bá- rá-nya, az A- tyá-nak Fi - a! Te el-
veszed a vi - lág bű - ne - it: ir- galmazz nekünk! Te elveszed
a vi - lág bű - ne - it, hallgasd meg kö-nyör-gé- sün-ket! Te
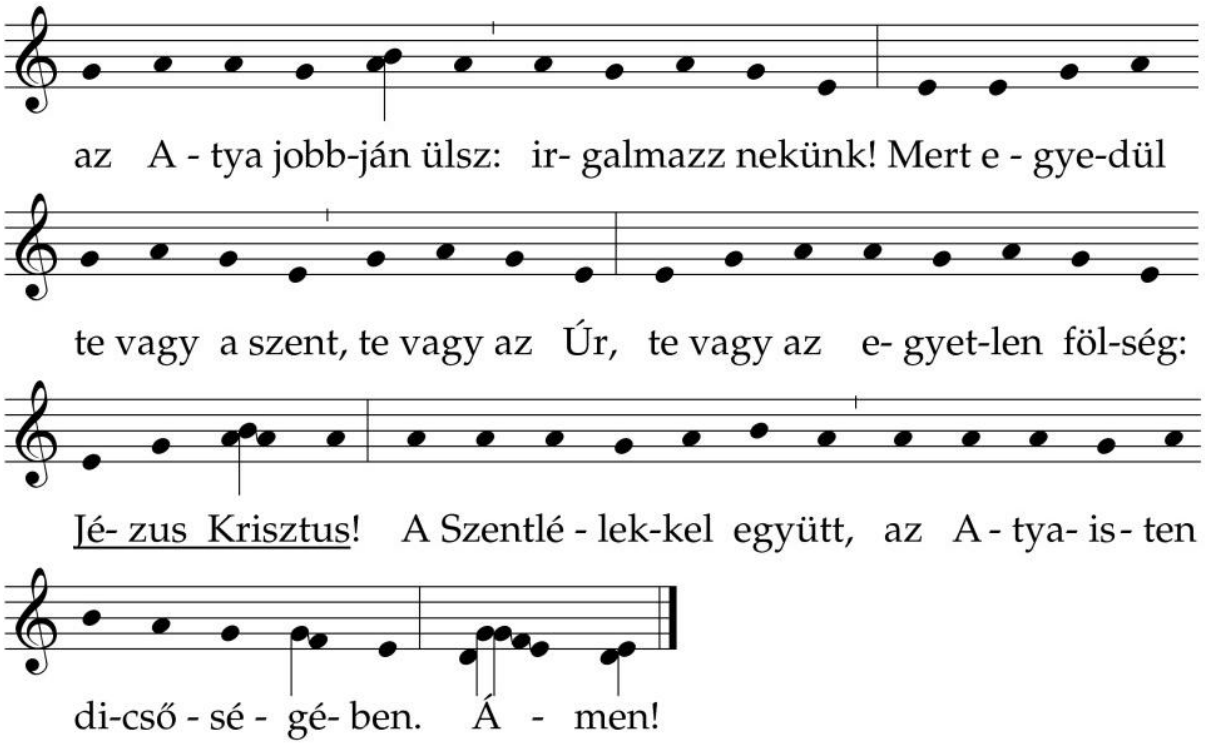
GRADUALE I. – Tiéd az elsőség

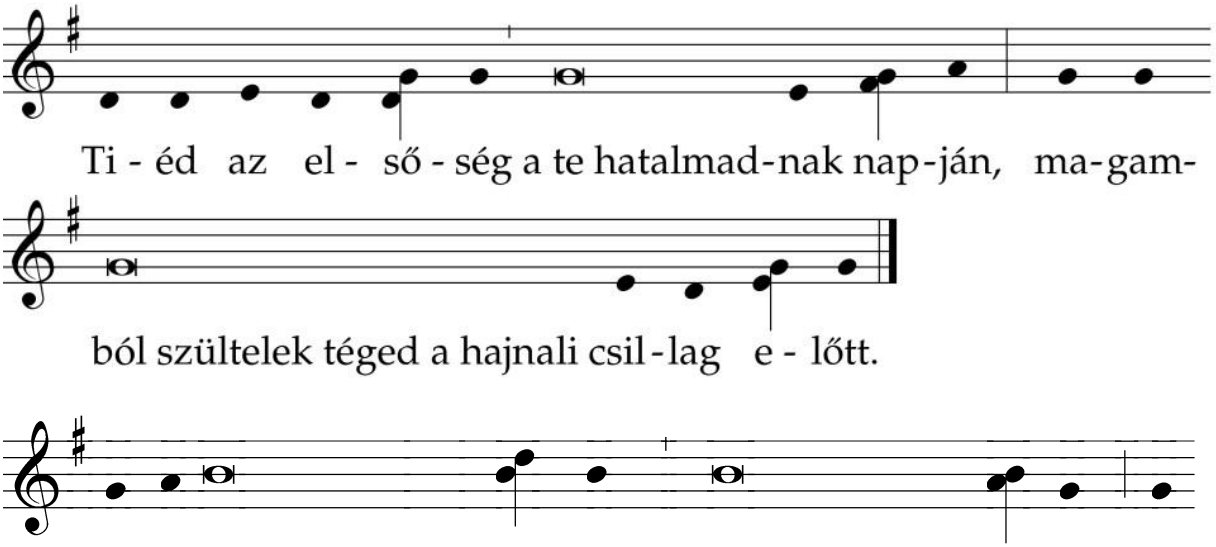

V. Mondá az Úr az én U/***ram***nak: † "Ülj az én job/***bom***ra, * míg

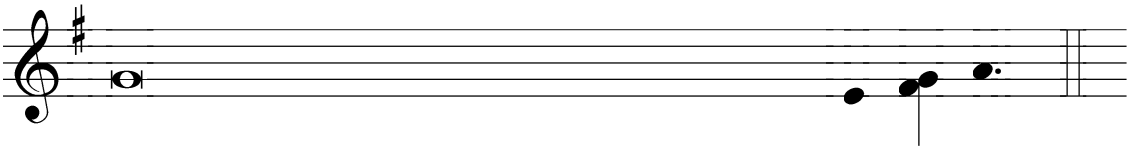

ellenségedet zsámollyá teszem a te lá/ba-***id***- nak!"

MAGAMBÓL… TIÉD AZ ELSŐSÉG…

GRADUALE I. / A – Tecum principium
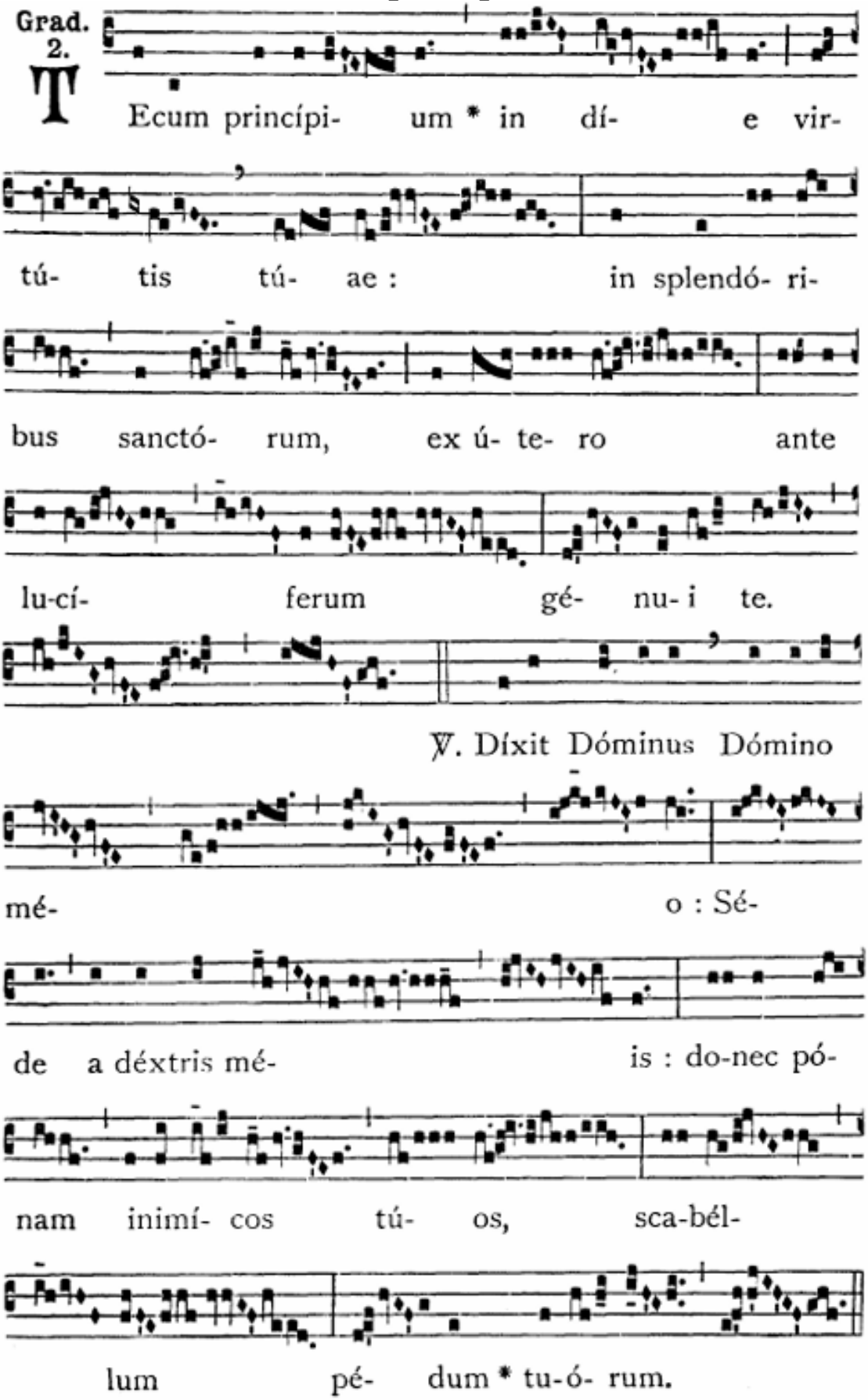
ALLELUJA I. – Az Úr mondá nékem

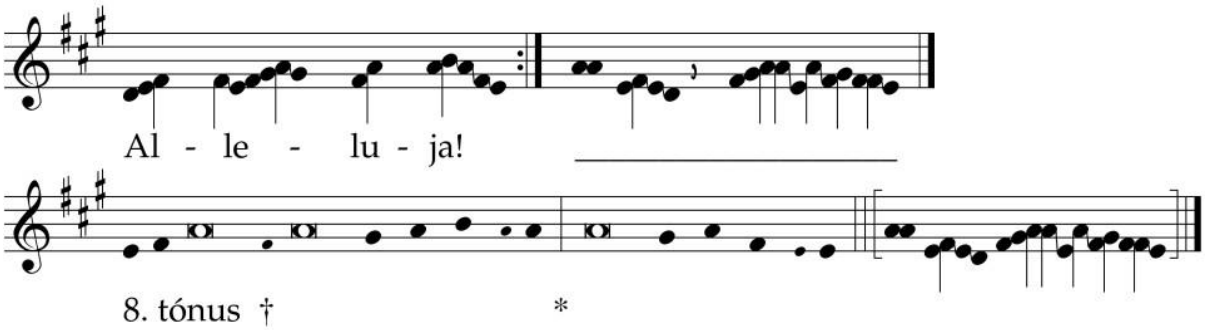

V. Az Úr mondá nékem: † Én Fiam / vagy Te! * én ma szültelek / Té***ged***! Alleluja.

Vagy díszes 8. tónus
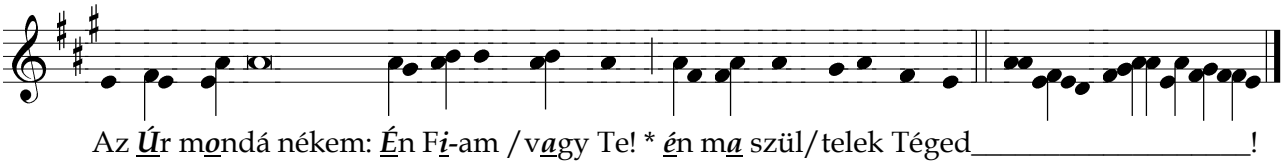
ALLELUJA I. / A - Dominus dixit

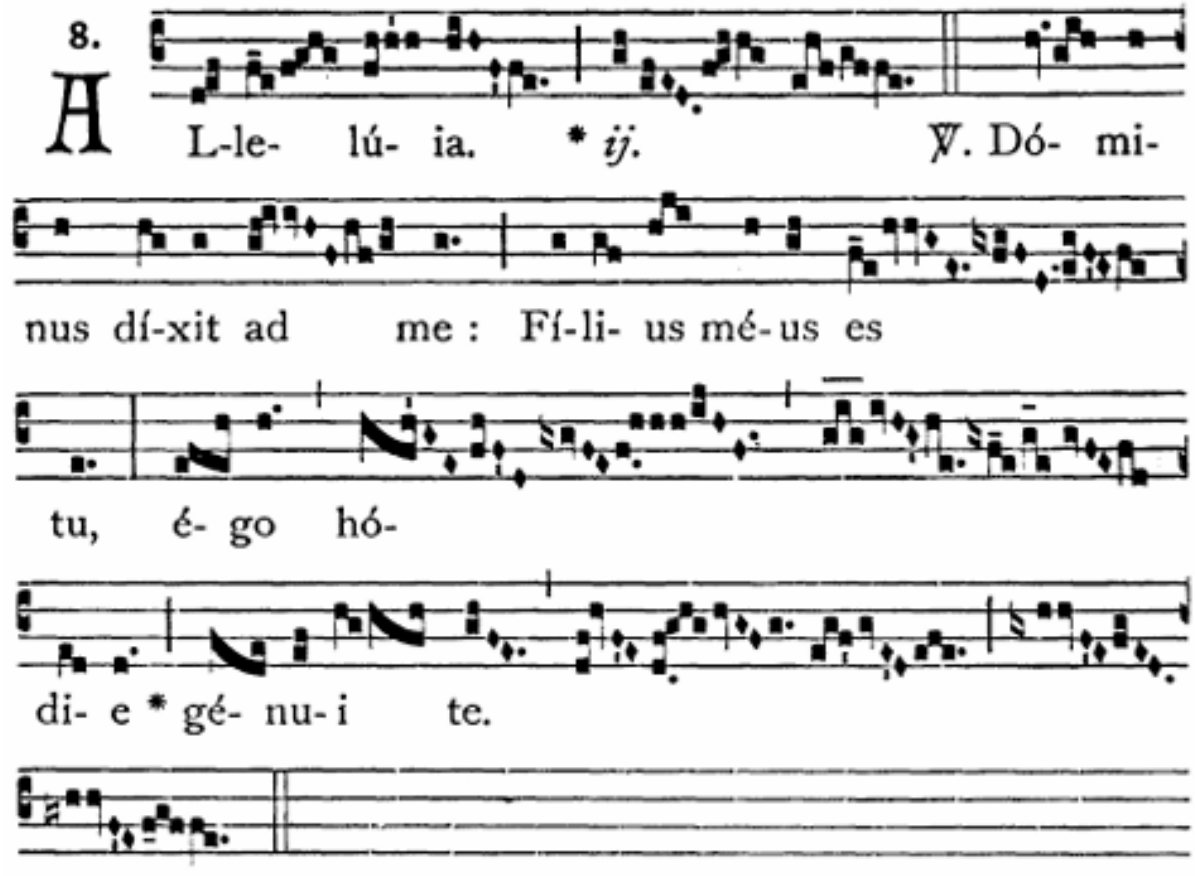

OFFERTORIUM I. – Felragyogott már
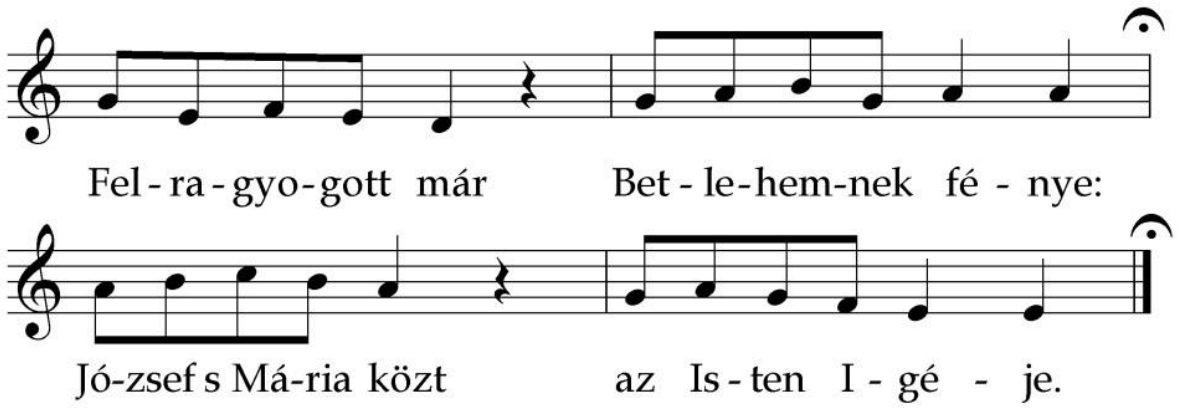
(2) Isten Igéje kis gyermek képében,
örök Teremtőnk család rejtekében.

(3) Tartja Mária, szép szeretet anyja,
Jézus titkait szívében forgatja.

(4) Ott áll József is, tisztaságos férfi,
ki a Gyermeket alázattal nézi.

(5) Kisded Teremtőnk, imádunk és áldunk
eléd borulunk, Te vagy Megváltásunk.

OFFERTORIUM I. / A Laetentur caeli
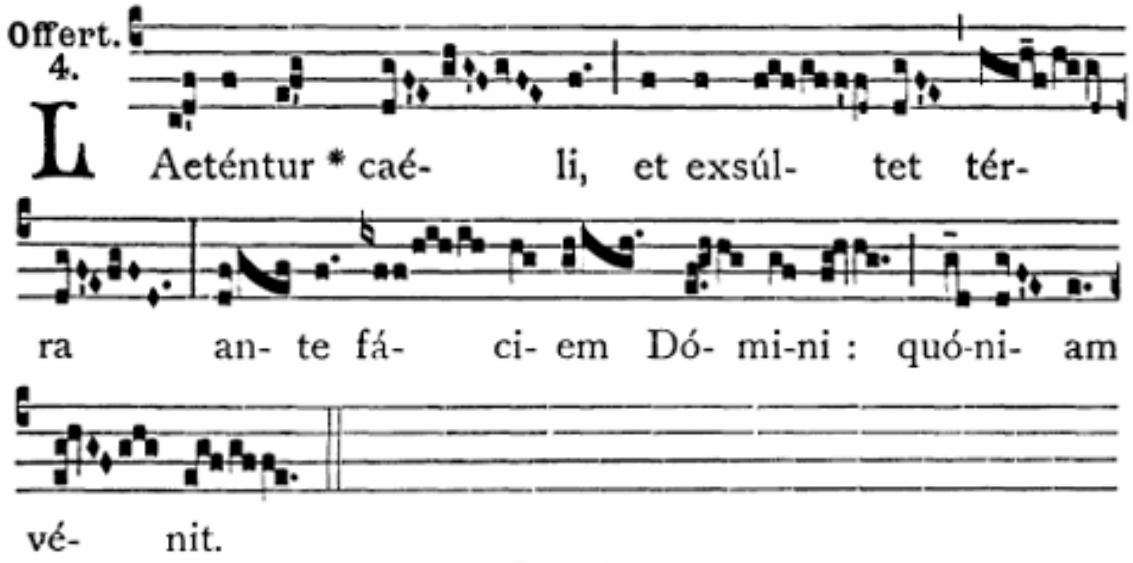
SANCTUS

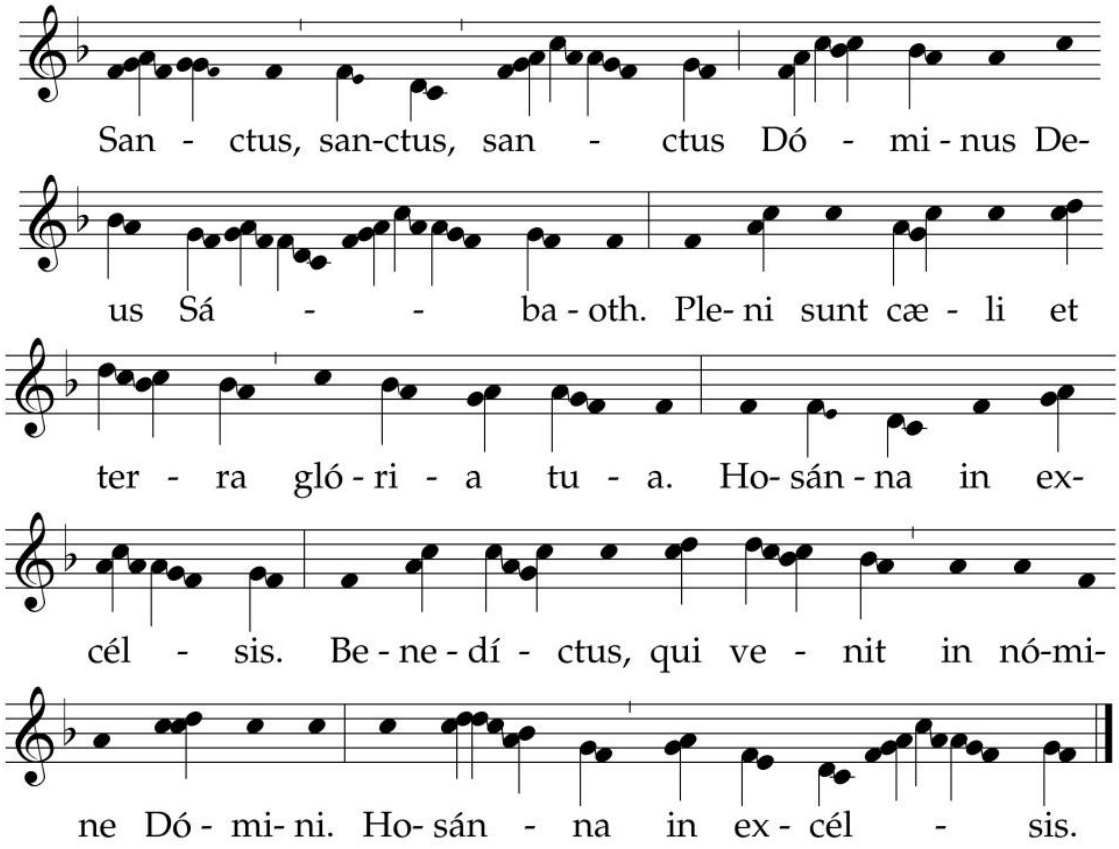

AGNUS DEI
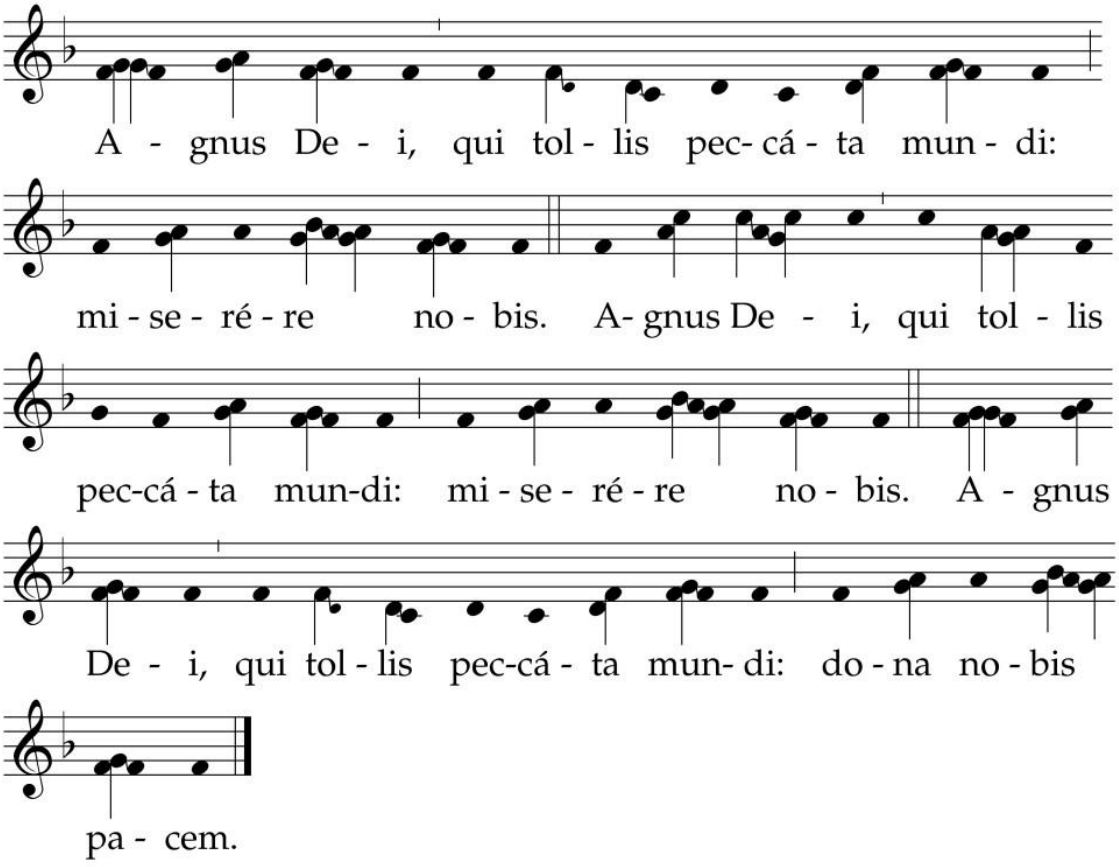
COMMUNIO I. – A szentség fényében
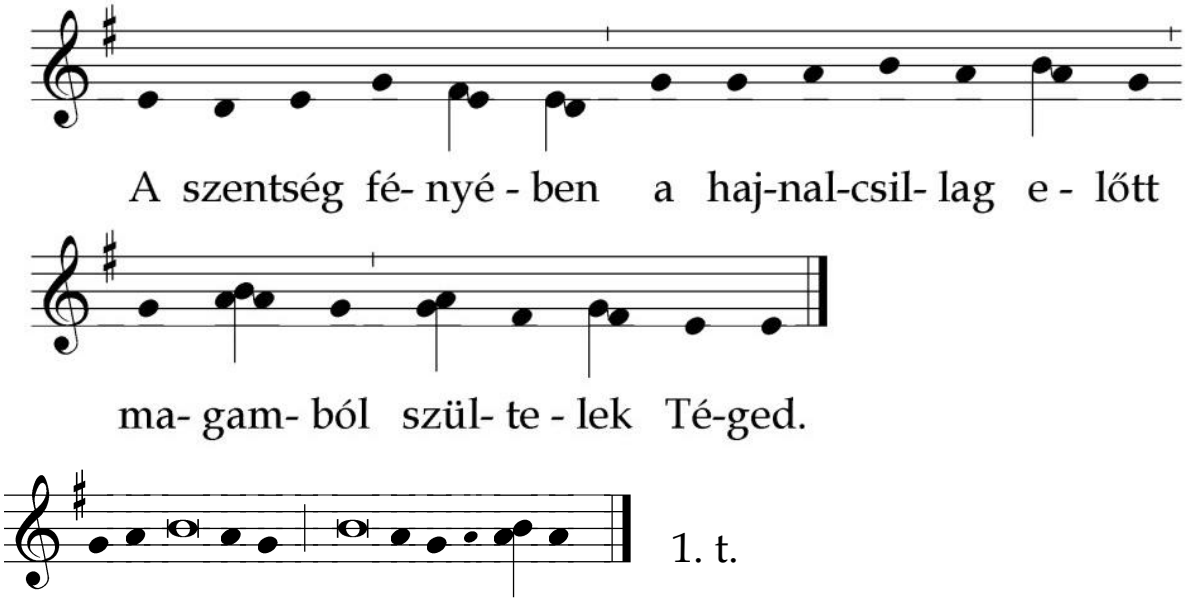
(1) Mondá az Úr az én /Uramnak: * "Ülj az /én jobb*o*mra!
(2) Míg ellenségedet zsámollyá /teszem * a te /lába*i*dnak." ***ANT.***
(3) A te erődnek pálcáját kibocsátja az Úr /Sionból, * uralkodjál a te ellenségeid /közep*e*tte.
(4) Tenálad van az elsőség a te hatalmadnak napján a szentség /fényében, * magamból szültelek téged a hajnali /csillag *e*lőtt. ***ANT.***
(5) Megesküdött az Úr és meg nem /bánja: * Pap vagy te mindörökké Melkizedek /rendje sz*e*rint.
(6) Az Úr áll a te jobbod /felől, * haragja napján eltapossa a /király*o*kat.
(7) Útja közben a patakból /iszik, * azért emeli magasra büsz/kén a f*e*jét. ***ANT.***

COMMUNIO I./ A – In splendoribus
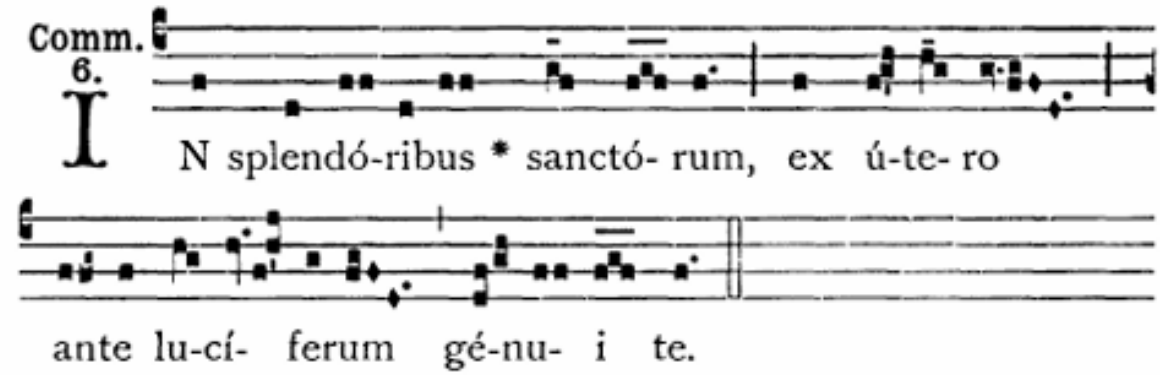
ÁLDOZÁSI NÉPÉNEK I. – Istengyermek, kit
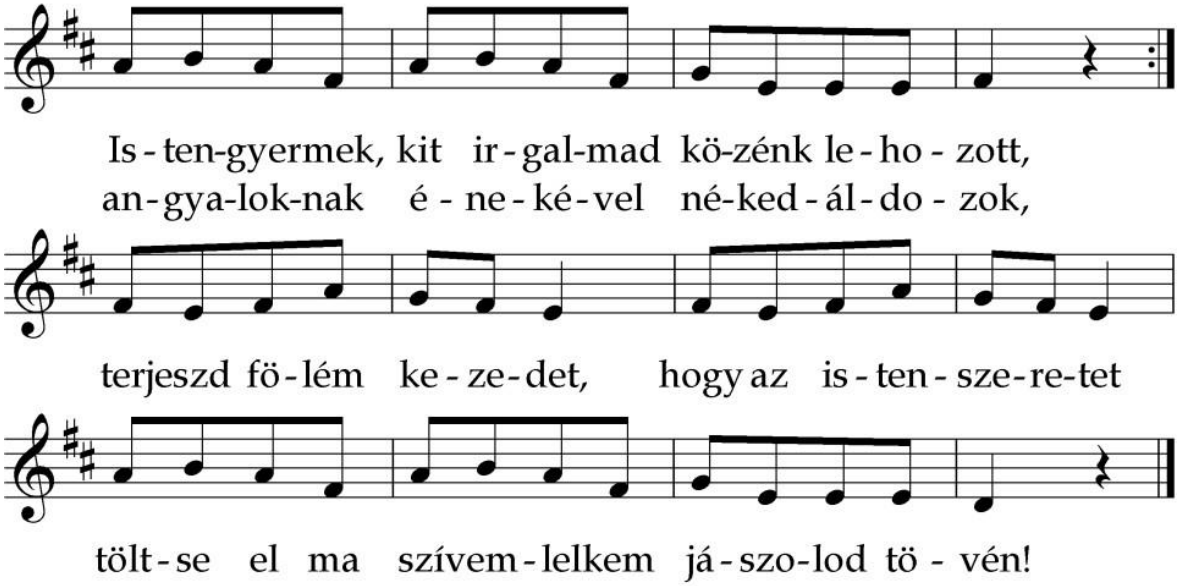
(2) Bár nem látom gyermekarcod szent vonásait, - hiszem mégis rendületlen, hogy már te vagy itt, - és mosolygón fölfogod könnyemet, amit hozok - ajándékul jászolodnak trónusához én.

(3) Istengyermek, nézd szívemnek forró vágyait, - boldogságot adni másnak nincs hatalma itt, - csak tenéked, Istenem, ó, ha arcod megjelen - áldott ostya szent színében, boldog vagyok én.

(4) Betlehemi csillagodat ragyogtasd nekem, - ki e sötét lelki éjben jászlad keresem, - add hitemnek fényedet, akkor biztosan megyek, - s meg nem állok, míg a trónod el nem érem én.

(5) Szentségházad jászolához állok őrnek én, - hogy ne bántson senki téged már e földtekén, - ó, ha téged sértenek, én szívembe rejtelek, - s menedéket adok néked mindhalálomig.

HÁLAADÁS – Az Ige megtestesült
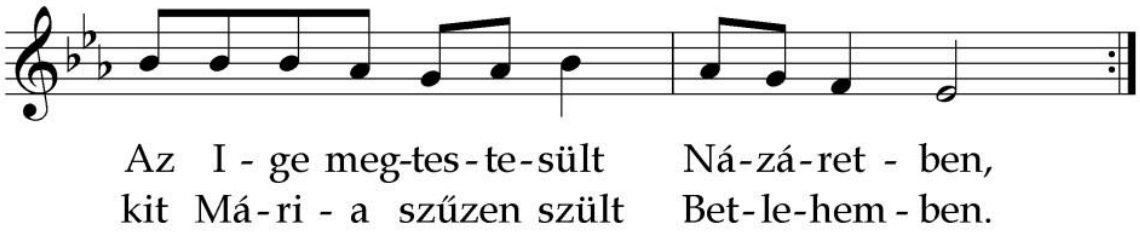
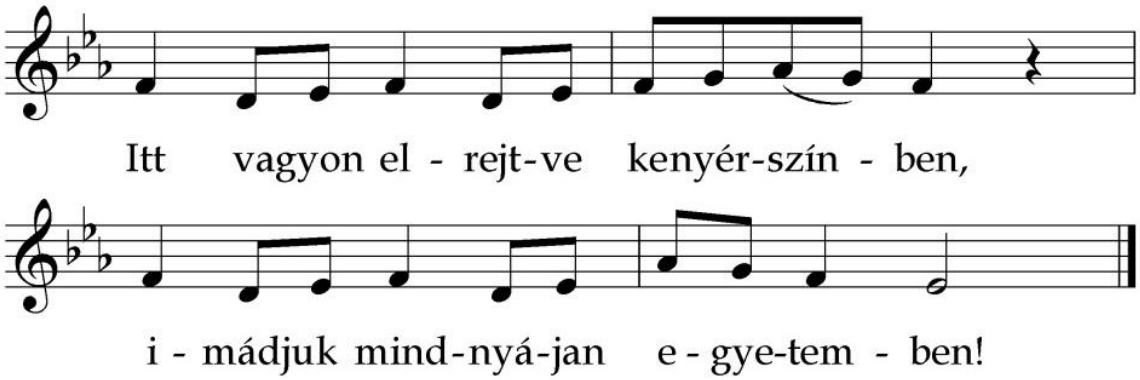

(2) Ezt az igaz nagy Isten bölcsessége - mindeneknek javára cselekedte, - mely dolgon angyalok csodálkoznak, - emberek, állatok álmélkodnak.

(3) Betlehembe ne menjünk, föltaláljuk: - jelen van ez oltáron, magasztaljuk! - Mert szívünk ha tiszta és ártatlan, - kedvesebb az neki, mint az arany.

(4) Dicsőség és dicséret az Atyának, - e világra született szent Fiának, - és vele a kegyes Szentléleknek, - Szentháromságban az egy Istennek.

EXODUS – Ó, gyönyörű szép
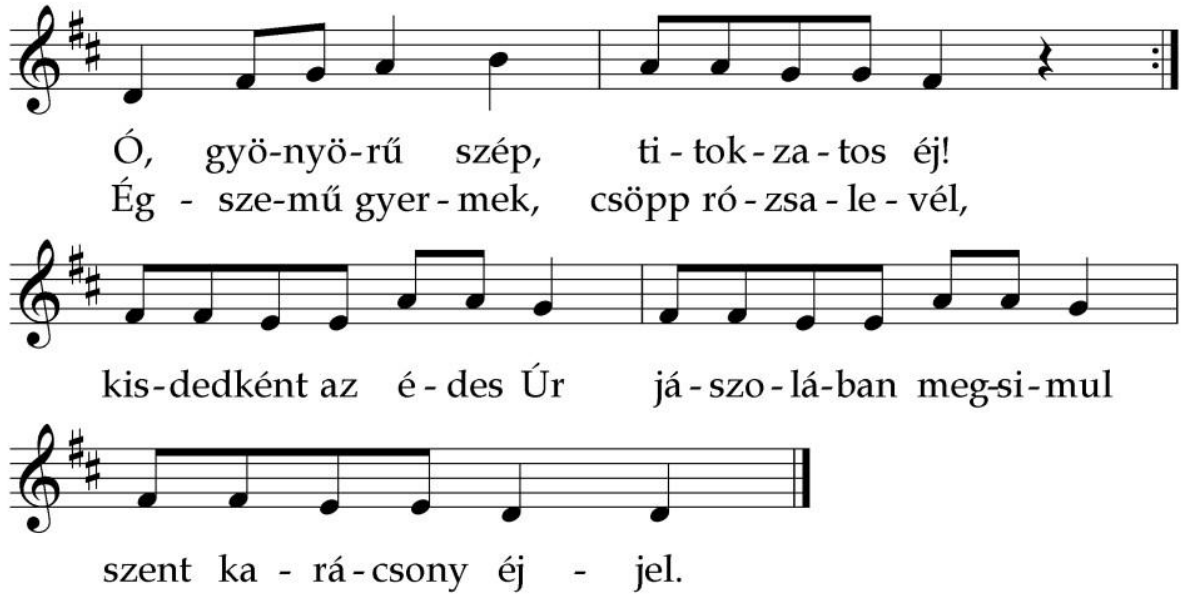
(2) Ó, fogyhatatlan, csodálatos ér, - hópehely ostya, csöpp búzakenyér, - benne, lásd, az édes Úr téged szomjaz, rádborul - egy világgal ér fel.